KESSEL BIJ GOCH · PACHT EN EIGENDOM

De kaatstede bij de tweede bouwhof

In zijn aktebewerking beschrijft Franz Gommans vier bouwhoven van Driesberg. Bij de tweede, in 1753 aan Jacob Leenders verpacht, hoorde een kaatstede die buiten het kasteel lag. De pachter moest de schatting betalen. De koper moest de jaarlijkse last uit de hof aan Gaesdonck voldoen. Die drie kenmerken samen helpen de hof bij een wisseling van pachter te herkennen.

Een tweede kaatstede in dezelfde verkoop

Onderdeel 6 vermeldt afzonderlijk een kaatstede die Jan Vrölik voor dertig daalders per jaar pachtte. Alleen het woord kaatstede is dus onvoldoende voor identificatie. Voor vergelijking met een ander stuk wegen de koppeling aan de tweede bouwhof, de schatting en de last van één malder rogge en een paar kippen zwaarder.

Nationaal Archief · familie Van Dedem · 2.21.049

Nr. 292 · twee pachtcedelen, 1784 en 1785
Kunnen een latere pachter, een plaatsnaam of een oudere titel noemen. De inventaris specificeert de betrokken hoeven niet.

Nr. 294 · vijf aantekeningen, 1666–1819
De looptijd omvat de jaren vóór Leenders. De inventaris noemt alleen Driesberg en geeft geen afzonderlijke dateringen of pachters.

Nr. 295 · kaart van Von Heijs, 1800
Mogelijk bruikbaar wanneer een pachtcedel veldnamen of aangrenzende percelen geeft.

Nr. 297 · charter van het gerecht van Asperden, 1610
Diederik van Scheiwich tot Driesberg vestigde volgens de inventaris een rente van twaalf thaler op de Boirhoff te Kessel voor de plaatselijke armen. Bedrag en begunstigde verschillen van de Gaesdonckse last. De identiteit van de hof blijft open.

Bewijsstand. De pachtvoorwaarden zijn gelezen in de gepubliceerde bewerking. De gegevens over nrs. 292–297 komen uit de inventaris. Een eerdere pachter, een betaling aan Gaesdonck of verwantschap met Peter is hiermee nog niet vastgesteld.

Gommans · Rond de Grenssteen 47, p. 13 en vervolg

Nationaal Archief · inventaris Van Dedem, p. 52–53

MAASEIK EN LOTHARINGEN · ORIGINELE REGISTERBLADEN

Wie tekende op 1 juli 1783?

De Maaseikse namenindex bij de erfdeling Beutten van 4 juli 1783 koppelt de naam Smitt aan Vaustviller. Als hiermee Woustviller bedoeld is, komen twee parochies in aanmerking. Volgens de gemeente bediende Welferding het ene deel van het dorp en Roth het andere.

In het oorspronkelijke register van Welferding begint op beeld 12 een huwelijksinschrijving met de datum 1 juli 1783. Op beeld 13 eindigt dezelfde inschrijving met de voornaam Benedictus en de functie vicarius ibidem, kapelaan aldaar. De achternaam blijft een open lezing. Drie dagen vóór de Maaseikse erfdeling trad hier dus een kapelaan met een andere voornaam op. Deze ondertekening identificeert Smitt niet. Roth en een eventuele tweede geestelijke blijven open.

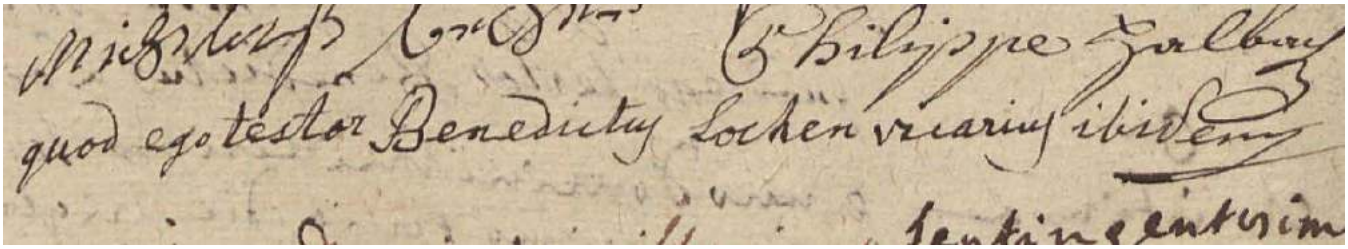

Welferding, register 2GG/5, beeld 13. Slotregel van de huwelijksinschrijving die op beeld 12 begint. Bron: Archives municipales de Sarreguemines.

Beeld 12 · begin van de huwelijksinschrijving, onderaan

Beeld 13 · vervolg en ondertekening, bovenaan

Farschviller · het afzonderlijke spoor van Peter Beuten

Bij Peter Beuten vermeldt de eerdere Maaseikse indexpost van 9 juli 1778 Farswieler. Voor de toets of dit Farschviller is, wijst het microfilmoverzicht film 1 170 277 aan, parochieregisters 1682–1791. De gemeente vermeldt Jean Blattner als pastoor vanaf 6 januari 1779. Het overlijden van oud-pastoor Jean-François Saintronne op 3 januari 1780 biedt een gedateerde inschrijving om het juiste registerdeel te herkennen. Peters eigen begraafinschrijving is nog niet gevonden.

Peter Beuten en Peter van den Bergh, echtgenoot van Anna Wolters, blijven afzonderlijke personen in het onderzoek. Het Franse materiaal geeft geen nieuw bewijs over de ouders of geboorteplaats van Anna’s echtgenoot.

Documentatiecentrum Maaseik · notariële indexen

Gemeente Woustviller · historische parochie-indeling

Gemeente Farschviller · priesteroverzicht

Microfilmoverzicht Moselle · Farschviller